AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA

Kraków

Generator specyfikacji logicznej

Autorzy: Marcin JĘDRZEJCZYK Paweł OGORZAŁY

Prowadzący: Dr inż. Radosław Klimek

29 sierpnia 2016

1 Cel projektu

Celem projektu jest wytworzenie programu, który dla podanego diagramu będzie w stanie go sparsować do formatu pozwalającego na wygenerowanie specyfikacji logicznej.

2 Powód tworzenia generatora

- Ręczne tworzenie specyfikacji logiki jest trudne dla niedoświadczonych w tym użytkowników.
- Formalna weryfikacja modelu oprogramowania pozwala obniżyć koszty i zwiększyć niezawodność.
- Brak takich narzędzi.

3 Ważne

- Diagram aktywności musi składać się z wcześniej zdefiniowanych wzorców, zagnieżdżanie jest dozwolone.
- Diagram aktywności składa się tylko z atomicznych aktywności, zidentyfikowanych podczas tworzenia scenariuszy przypadków użycia.
- Generator musi działać automatycznie, usuwa to błąd ludzki.

4 Specyfikacja logiczna

Automatyzacja generowania specyfikacji logicznej, rozumianej jako zestawu temporalnych formuł logicznych jest kluczowym zagadnieniem. Opiera się ono na kilku założeniach:

- Modele oprogramowania są opracowane jako przepływy pracy. Przepływ to postępujące zdarzenie, zadanie, interakcja obejmujące proces pracy.
- Przepływy pracy są opracowany przy użyciu zdefiniowanych wzorców.
- Każdy wzorzec przepływu pracy jest powiązany z zdefiniowanymi wcześniej formułami logicznymi opisującymi własności tego wzorca.

Elementarny zestaw formuł oznaczony $elem(a_1,...,a_n)$ lub po prostu elem(), nad atomowymi formułami $a_1,...,a_n$, gdzie formuła atomowa jest podzielona na trzy podzbiory parami rozłączne:

- Pierwsze podzbiór, który zawiera co najmniej jeden element to argumenty wejściowe
- Drugi podzbiór, który może być pusty to zwykłe argumenty
- Trzeci podzbiór, który zawiera co najmniej jeden element to argumenty wyjściowe

jest zbiorem formuł $f_1, ... f_m$ składniowo poprawnych oraz $f_1, ..., f_m$ gdzie m > 0 są temporalnymi formułami logicznymi to $elem() = \{f_1, ..., f_m\}.$

Wprowadźmy pojęcie formuły wejścia/wyjścia należących do klasycznej logiki. f_{en} i f_{ex} opisują logiczne okoliczności związane z otwarciem i zamknięciem wzorca. f_{en} jest spełnione, gdy pewne początkowe działania są aktywne. Na przykład $a \wedge b$ dla f_{en} oznacza, że gdy wykonanie wzorca jest zainicjowane, obie aktywności a i b są spełnione. $a \vee b$ dla f_{ex} oznacza, że gdy wykonywanie wzorca ma zostać zakończone wtedy działania a oraz b są aktywne. Podsumowując f_{en} oraz f_{ex} opisują odpowiednio pierwsze i ostatnie aktywne działania wzorca.

Wzór zestawu formuł oznaczony $pat(a_1, ..., a_n)$ lub uproszczając pat(), nad formułami atomicznymi $a_1, ..., a_n$ jest zbiorem $pat(a_1, ..., a_n) \equiv \{f_{en}, f_{ex}\} \cup elem(a_1, ..., a_n)$ a jej elementy są częściowo uporządkowane w taki sposób, że f_{en} jest zawsze pierwszym elementem, f_{ex} jest zawsze drugim elementem.

Dla każdego wzorca pat, $pat.f_{en}$ i $pat.f_{ex}$ oznacza odpowiednio wejściowe i wyjściowe formuły wzorca.

Wyrażenie logiczne W_L jest strukturą stworzoną na podstawie następujących reguł:

- $\bullet$ każdy elementarny zestaw $pat(a_i)$, gdzie i>0 i każde a_i jest formułą atomiczną, jest wyrażeniem logicznym
- każde $pat(A_i)$, gdzie i > 0 i każde A_i jest
  - formuła atomiczna, lub
  - wyrażeniem logicznym pat()

jest także wyrażeniem logicznym

Wyrażenie logiczne stworzone w powyższy sposób jest dobrze sformatowane. Prostym przykładem wyrażenia logicznego jest w = Seq(Split(a,b,c),Cond(d,e,f)) znaczenie wszystkich wzorców jest intuicyjne i nie jest formalnie zdefiniowane. |w| oznacza długość wyrażenia logicznego, które jest liczbą wzorców w wyrażeniu. w[i] oznacza wzór na i-tej pozycji w wyrażeniu logicznym w, np. w[2] = Split. |w[i]| oznacza liczbę argumentów i-tego wzoru, np. |w[1]| = 2 a |w[3]| = 3.

Zestaw predefiniowanych wzorców Π jest to zestaw, który zawiera wszystkie dopuszczalne wzorce przepływu dla procesu rozwoju branego pod uwagę. Zbiór wzorców własności P, lub w skrócie własności P to zestaw logicznych atrybutów i cechy, które wzorce wymienione w Π posiadają. "" to selektor odpowiedniego obiektu wzorca, np. w[i]'P oznacza własność P, która zawiera formuły dla wzorca na i-tej pozycji w wyrażeniu w. "." jest selektorem formuły w elementarnym zbiorze, do którego odnosi się wzorzec w wyrażeniu logicznym, np. w[i]'P. f_{en} oznacza formułę f_{en} w elementarnym zbiorze i-tego wzorca w wyrażeniu." $\uparrow$ " jest selektorem argumentów w wzorcu. $w[i] \uparrow a_j$ oznacza argument a_j i-tego wzorca w wyrażeniu logicznym w.

Niech w^c dla wyrażenia logicznego w będzie zagregowaną formułą wejściową (wyjściową), gdzie agregowana formuła jest wyliczana na podstawie następujących reguł:

• jeśli nie ma wzorca w miejscu jakiejkolwiek formuły atomicznej/argumentu, która składniowo należy do formuły f_{en} (lub f_{ex}) w, wtedy w^e jest równe f_{en} (w^x jest równe f_{ex}).

• jeśli istnieje wzorzec, powiedzmy t() w miejscu jakiegokolwiek atomicznego argumentu powiedzmy r, który składniowo należy do formuły f_{en} (lub f_{ex}) w, wtedy r jest zastępowane przez t^e (lub t^x) dla każdego przypadku.

Algorytm - Generowanie specyfikacji logicznej (A)

```
Input: Wyrażenie logiczne W_L, zdefiniowane wzorce przepływu(nie puste) P
Output: Specyfikacja logiczna L
L := 0
for i := 1 to |W_L| do
L2 := W_L[i]P' \backslash \{W_L[i]'P.f_{en}, W_L[i]'P.f_{ex}\};
for j := 1 to |W_L[i]| do
if W_L[i] \uparrow a_j is non-atomic then
agg := (W_L[i]'P \uparrow a_J())^e + "V" + (W_L[i]'P \uparrow a_J())^x;
replace in L2 every pattern W_L[i]'P \uparrow a_j() by agg;
end if
end for
L := L \cup L2
```

Specyfikacja logiczna L składa się ze wszystkich wzorców uzyskanych z wyrażenia logicznego W_L przy stałych właściwościach P $L(W_L,P)=\{f:f\in A(W_L,P)\}$

5 Przykłady

Podane wzorce P:

end for

- Sequence(f1,f4)
  - $f1 \Rightarrow \diamond f4$
  - $\neg f1 \Rightarrow \neg \diamond f4$
  - $\Box \neg (f1 \land f4)$
- Concurrency (f1, f2, f3, f4)
  - $f1 \Rightarrow \diamond f2 \wedge \diamond f3$
  - $\neg f1 \Rightarrow \neg (\diamond f2 \land \diamond f3)$
  - $f2 \wedge f3 \Rightarrow \diamond f4$
  - $-\neg(f2 \land f3) \Rightarrow \neg \diamond f4$
  - $\Box \neg (f1 \land (f2 \lor f3))$
  - $\Box \neg ((f2 \lor f3) \land f4)$
  - $\Box \neg (f1 \land f4)$
- Branching(f1,f2,f3,f4)

$$- f1 \Rightarrow (\diamond f2 \land \neg \diamond f3) \lor (\neg \diamond f2 \land \diamond f3)$$

- $-\neg f1 \Rightarrow \neg((\diamond f2 \land \neg \diamond f3) \lor (\neg \diamond f2 \land \diamond f3))$
- $f2 \lor f3 \Rightarrow \diamond f4$

$$-\neg(f2 \lor f3) \Rightarrow \neg \diamond f4$$

$$-\Box \neg(f1 \land f4)$$

$$-\Box \neg(f2 \land f3)$$

$$-\Box \neg(f1 \land (f2 \lor f3))$$

$$-\Box \neg((f2 \lor f3) \land f4)$$

• LoopWhile(a,b,c,d)

 $- \Box \neg (f3 \land f4)$

 $-f1 \Rightarrow \diamond f2$ $-\neg f1 \Rightarrow \neg \diamond f2$ $-f2 \wedge c(f2) \Rightarrow \diamond c \wedge \neg \diamond f4$ $-\neg (f2 \wedge c(f2)) \Rightarrow \neg (\diamond f3 \wedge \neg \diamond f4)$ $-f2 \wedge \neg c(f2) \Rightarrow \neg \diamond f3 \wedge \diamond f4$ $-\neg (f2 \wedge \neg c(f2)) \Rightarrow \neg (\neg \diamond f3 \wedge \diamond f4)$ $-f3 \Rightarrow \diamond f2$ $-\neg f3 \Rightarrow \neg \diamond f2$ $-\neg (f1 \wedge f2)$ $-\Box \neg (f1 \wedge f3)$ $-\Box \neg (f2 \wedge f3)$ $-\Box \neg (f2 \wedge f3)$ $-\Box \neg (f2 \wedge f4)$

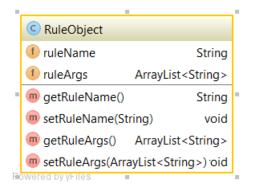
Wyjście programu dla: TUTAJ OBRAZEK UML, POTEM WYCIĄGNIĘTA FORMUŁA I WYNIK

- $W_L = \text{Concur}(a,b,c,d)$ to: $L = \{a \Rightarrow \diamond b \wedge \diamond c, \neg a \Rightarrow \neg(\diamond b \wedge \diamond c), b \wedge c \Rightarrow \diamond d, \neg(b \wedge c) \Rightarrow \neg \diamond d, \Box \neg(a \wedge (b \vee c)), \Box \neg((b \vee c) \wedge d), \Box \neg(a \wedge d)\}$
- $W_L = \operatorname{Seq}(\operatorname{Seq}(a,b),c)$ to: $L = \{a \Rightarrow \diamond b, \neg a \Rightarrow \neg \diamond b, \Box \neg (a \wedge b)\} \cup \{a \Rightarrow c, \neg a \Rightarrow \neg \diamond c, \Box \neg (a \wedge c)\} \cup \{b \Rightarrow c, \neg b \Rightarrow \neg \diamond c, \Box \neg (b \wedge c)\}$
- Branch(Seq(a,b),c,d,e) to: $L = \{a \Rightarrow \diamond b, \neg a \Rightarrow \neg \diamond b, \Box \neg (a \wedge b)\} \cup \{a \Rightarrow (\diamond c \wedge \neg \diamond d) \vee (\neg \diamond c \wedge \diamond d), \neg a \Rightarrow \neg ((\diamond c \wedge \neg \diamond d) \vee (\neg \diamond c \wedge \diamond d), \neg a \Rightarrow \neg ((\diamond c \wedge \neg \diamond d) \vee (\neg \diamond c \wedge \diamond d)), c \vee d \Rightarrow \diamond e, \neg (c \vee d) \Rightarrow \neg \diamond e, \Box \neg (a \wedge e), \Box \neg (c \wedge d), \Box \neg (a \wedge (c \vee d)), \Box \neg ((c \vee d) \wedge e)\} \cup \{b \Rightarrow (\diamond c \wedge \neg \diamond d) \vee (\neg \diamond c \wedge \diamond d), \neg b \Rightarrow \neg ((\diamond c \wedge \neg \diamond d) \vee (\neg \diamond c \wedge \diamond d)), c \vee d \Rightarrow \diamond e, \neg (c \vee d) \Rightarrow \neg \diamond e, \Box \neg (b \wedge e), \Box \neg (c \wedge d), \Box \neg (b \wedge (c \vee d)), \Box \neg ((c \vee d) \wedge e)\}$

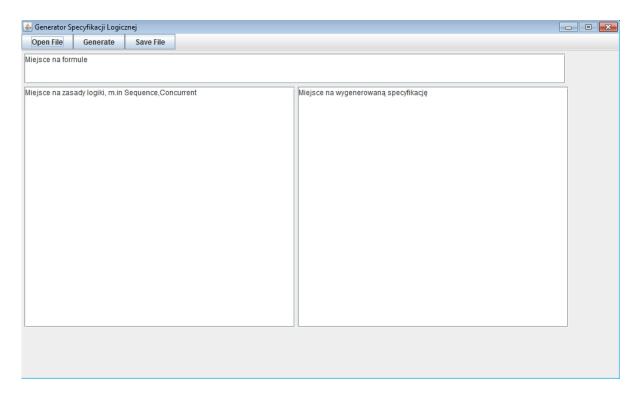
6 Struktura programu

© MainWindow	
100KANDFEEL	String
1 mainFrame	JFrame
1 generatedOutput	JTextArea
1 loadedLogicRules	JTextArea
1 formulaField	JTextArea
1 loadedFileLines	ArrayList <string></string>
1 text	String
1 fileChooser	JFileChooser
1 menuBar	JMenuBar
1 generateB	JButton
1 loadFileB	JButton
1 saveFileB	JButton
1 rulesPanel	JScrollPane
1 outputPanel	JScrollPane
1 formulaPane	JScrollPane
1 ruleAtt	Hashtable < String, String[] >
1 ruleLogic	Hashtable < String, String[] >
m initLookAndFeel()	void
m loadListeners()	void
m parseFileIntoRules(File)	void
ii generateSpecLog()	String
parseWL(String)	ArrayList <ruleobject></ruleobject>
isAtomic(String)	boolean
i checkFormulaField(String, ArrayList <ruleobject>)</ruleobject>	int
i getCos(String[])	String
i getF_en(String)	String
i getF_ex(String)	Object
getL2(String, ArrayList <string>)</string>	String
resetLoadedData()	void
ii getArgs(String)	ArrayList <string></string>
nwaran hy ve lias	

Powered by yFiles

7 Wygląd GUI

Rysunek 1: Interfejs graficzny

WCZYTYWANIE ZASAD LOGIKI OPCJA ZAPISU-OBRAZEK GENEROWANIE

8 Działanie programu

8.1 Jak korzystać z programu

- 1. Przygotuj plik wzorców z wzorcami i ich logiką.
- 2. Wczytaj odpowiedni plik wzorców, wciskając przycisk Ópen file"i korzystając z okna dialogowego.(wczytane zasady pojawią się w dużym polu tekstowym po lewej)

- 3. Przygotuj formulę do przeparsowania i wprowadź ją do "Miejsca na formułę" (pierwsze pole tekstowe od góry)
- 4. Żeby wygenerować specyfikację, wciśnij przycisk "Generate".(specyfikacja pojawi się w dużym polu tekstowym po prawej)

Uwaga! Pamiętaj o poprawności zapisu reguł w pliku i formuły w polu tekstowym. Nie przestrzeganie zasad struktury pliku uniemożliwi poprawne działanie programu. Zaś błędy w formule, które nie zostały przewidziane mogą zakłamać wynik programu.

Przykład poprawnego zapisu pliku i formuły: TODO screnny i listingi

8.2 Zabezpieczenia

Pole formuły jest zabezpieczone przed następującymi błędami:

- Błędna ilość argumentów wzorca,
- Błędna nazwa wzorca,
- Występowanie znaków niedopuszczalnych
- Poprawne nawiasowanie-TODO
- Zbłąkane litery, np. Sequence(a,Sequence(b,c)d) d to zbłąkana litera

9 Literatura

Radosław Klimek: From Extraction of Logical Specifications to Deduction-Based Formal Verification of Requitements Models. Strony 61-75.

Radosław Klimek: Elicitation of logical specifications from RUP-like processes for formal verification.